

forbi, og vi have en Regering, som ser fredeligt og mildt paa Tingene, som kan klare alt muligt ved Forhandling, saa den anførte Grund til ikke at være med er altsaa fjernet. Men hvad kan da Grunden være? Hvad kan Grunden være, hvis Regeringspartiet nægter at vedtage en Ændring om, at Landstingsforandringen ogsaa skal med? Er det Tvivl om den højtærede Konseilspræsidents Standhaftighed? Eller Tvivl om hans Evne til at føre denne store Sag igennem? Eller er det Bekymring for, at Landstinget i sin nuværende sammensætning er for konservativt til, at man kan indlade sig paa en Forhandling med det om denne Sag? Der var en lille Genklang af nogle Udtalelser ogsaa af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i de Udtalelser, der i Dag kom fra det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), naar han sagde, at der i de Radikales og Socialdemokraternes Ønsker om at faa den samlede Forfatningsforandring i Gang maaske var nogen Tilknytning til Ønsker hos Højre. I en Artikel i „Tiden“ har det ærede Medlems store Forbillede sagt, at det var maaske til Fordel for Højre at faa en Forfatningsforandring som denne. Nuvel, det Landsting, som for Øjeblikket sidder, er jo skabt delvis efter de Herrer's Ønske, men jeg kan desuden ikke se, at der kan være noget saa overmaade farligt i, at man, selv om Landstinget er konservativt, beder det om at udtale sig om denne Sag. Thi i den Styrke, som er her i Folketinget, i den Kærlighed, der er til Junigrundlovens Princip, og i den faste Villie til ikke paa nogen Maade at give efter i Forhandlingerne med Landstinget er der vel Betryggelse nok for, at der ingen Fare er, naar vi indlede Forhandlingen. Eller skulde til syvende og sidst Grunden til, at de Herrer ikke ville have den i Gang, være en Frygt for, at naar Juni-Grundlovssagen igen en Gang er rejst, lader den sig ikke standse paa ny, skulde det altsaa være Ønsket om atter at faa denne Sag udsat?

Jeg vender tilbage til, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg) sagde om, at Højre var den interessante Part i Sagen. Nej, det er Regeringsvenstre, som er de interessante i denne Sag. I Slutningen af forrige Samling under Behandlingen af dette Spørgsmaal udtalte det ærede Medlem fra Mariager (Moestrup), hvad de fleste ærede Medlemmer sikkert have i Erindring, Ønsket om, at der efter Valget her i denne Sal maatte være et Flertal, som vilde tage et Arbejde for Juni-Grundlovens Genind-

førelse i vor Forfatning op, og han understregede sit Ønske herom ved ikke at stemme sammen med sit Parti, da det stemte imod vort Ændringsforslag om allerede den Gang at sende op til Landstinget et Forslag i saa Henseende. Nu for ganske nylig har, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds omtalte, det ærede Medlem fra Frøstrup (Nørhave) talt om Ønskeligheden af en Samling indenfor Venstre. Man hører nu og da saadanne Udtalelser, og jeg vil gerne yde et Bidrag til Diskussionen om dette Spørgsmaal ved at sige, at der er et simpelt Middel til at hidføre en Samling i Venstre, det er et meget enfoldigt Middel, og det lyder: Før Venstrepolitik! Naar der føres Venstrepolitik, bliver der Samling i Venstre. Saa sige de Herrer: Ja, men vi have ført denne Politik, vi bestride det, der siges, at vi have ført Højrepolitik. Men naar der er Strid om Spørgsmaalet, siger jeg til de Herrer: Saa overbevis os, overbevis os om, at De ville føre Venstrepolitik, og jeg kan sige Dem, at der vil ikke være noget bedre Middel til at overbevise os end den simple Ting nu at optage Arbejdet paa Juni-Grundlovens Genindførelse. I det Øjeblik, vi til det Forslag, der ligger paa Tingets Bord, føje en Bestemmelse om Landstingets Omdannelse, hvorved den privilegerede Valgret afskaffes, ville vi nødvendigt komme til at staa sammen om denne Sag, og jeg tror, der er tilstrækkelig Styrke i denne Sal til da at føre den op i Landstinget, thi den vil blive vedtagen med 101 Stemmer mod 13. Med 101 Stemmer vil den gaa op i Landstinget, forudsat, at de Herrer ere principielle Tilhængere af Juni-Grundloven. Derfor siger jeg til de Herrer, at de skulle overbevise os. Det er jo muligt, at den højtærede Regering, hvis den i Stedet for at forelægge dette svage Forslag havde forelagt et virkeligt omfattende Grundlovsforslag, vilde have skaffet sig den Styrke, som vilde kunne bringe den gennem alle de finansielle Vanskeligheder, der utvivlsomt ville rejse sig for den i den kommende Tid. Thi hvis der var en stor Samfundssag, hvis der var et stort Spørgsmaal, hvori Regeringen førte an, vilde den maaske faa lettere ogsaa ved Ordningen af andre Spørgsmaal. Men naar Regeringen slet ikke indlader sig paa denne Sag paa anden Maade, end den har gjort her, tror jeg, at Spørgsmaalet om Samling i Venstre bliver et Spørgsmaal, man uden synderlig Interesse drøfter oppe i Udkanterne af det danske Rige.

Er det for tidligt nu at tage fat paa